

Streszczenie rozprawy doktorskiej

mgr Marek Jaształ

**pt.: „Kierunki modyfikacji audytu wewnętrznego w jednostkach organizacyjnych
Policji”**

W rozprawie doktorskiej dokonano identyfikacji i analizy stanu audytu wewnętrznego w największej służbie mundurowej – Policji. Audyt wewnętrzny obejmuje wszystkie aspekty działalności Policji. Dokonuje diagnozowania procesów zarządzania oraz mechanizmów kontroli.

Głównym celem pracy doktorskiej jest analiza struktury i zasad audytu wewnętrznego w Policji oraz ocena stosowanej metodyki. Konkretyzację zasadniczego celu rozprawy osiągnięto przez realizację celów szczegółowych.

Przedmiotem badań objęto 17 Komend Policji szczebla wojewódzkiego oraz Komendę Główną Policji. Zakres badania to lata 2006-2008 oraz lata 2015-2018.

Praca składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów, zakończenia, bibliografii, wykazu tabel, wykresów, schematów i map oraz załączników.

W pierwszym rozdziale usystematyzowano poglądy w obszarze interpretacji definicji audytu wewnętrznego. Ukazano jego wieloaspektowy zakres merytoryczny. Zaprezentowano istotę i klasyfikację audytu, podstawowe zadania audytu z uwzględnieniem kryterium geograficznego i czasowego. Zdefiniowano podstawowe zadania audytu oraz dokonano przeglądu ich ewaluacji.

W drugim rozdziale dokonano identyfikacji metodyki audytu wewnętrznego w jednostkach organizacyjnych Policji oraz realizowanych zadań zapewniających, doradczych i czynności sprawdzających. Zaprezentowano organizację audytu wewnętrznego, i miejsce komórki audytu wewnętrznego w strukturach organizacyjnych jednostek. Badania obejmowały identyfikację obszarów, w ramach których były realizowane zadania zapewniające i czynności doradcze.

W trzecim rozdziale, na podstawie analizy zakresu danych przekazanych przez audytorów i kierowników jednostek oraz weryfikacji informacji z realizacji audytu

w jednostkach organizacyjnych Policji, dokonano pomiaru efektywności audytu wewnętrznego, szczególnie z punktu widzenia Komendantów Wojewódzkich Policji. Wyodrębniono obszary audytu wewnętrznego ujęte w planach audytu oraz realizowanych zadaniach doradczych i czynności sprawdzających. Opisano wymagane postawy oraz metody pracy audytorów wewnętrznych.

Rozdział czwarty prezentuje badania naukowe w obszarze pomiarów audytu wewnętrznego w Policji. Dokonano weryfikacji obszarów badanych przez audyt wewnętrzny. Wskazano efekty pracy audytorów oraz zaproponowano metody pomiaru ich pracy. Zdefiniowano style pracy audytorów. Przeprowadzono identyfikację i analizę procesu komunikacji w ramach realizacji audytu wewnętrznego. Zbadano relacje między kierownikami jednostek a audytorami.

W rozdziale piątym przeprowadzono analizę słabych i mocnych stron audytu wewnętrznego w Policji. Dokonano określenia kierunków oddziaływania audytu wewnętrznego w zakresie wsparcia procesów zarządzania i kontroli. Przedstawiono podsumowanie badań i analiz oraz zaproponowano strategię rozwoju audytu wewnętrznego w Policji. W celu opracowania syntetycznych miar skuteczności i efektywności audytu wewnętrznego zaproponowano wzorcowy model audytu wewnętrznego.

Rozważania badawcze koncentrowały się nad potwierdzeniem hipotezy głównej pracy doktorskiej zakładającej, iż audyt wewnętrzny w Policji, pomimo kilkunastu lat funkcjonowania, wymaga doskonalenia w zakresie koordynacji jego funkcjonowania, ujednolicenia pomiaru efektywności i potwierdzania jego skuteczności przez kierownictwo Komend. Weryfikację hipotezy przeprowadzono na podstawie przeprowadzonych badań naukowych, analiz oraz porównań odpowiedzi na pytania zadane w ankietach badawczych. Na podstawie przeprowadzonych badań wskazano strategię rozwoju audytu wewnętrznego w Policji.

Osiągnięciem pracy jest wypracowanie strategii rozwoju oraz modelu funkcjonowania audytu wewnętrznego w jednostkach Policji.

Słowa kluczowe: audyt wewnętrzny, ryzyko, Policja, system zarządzania, system kontroli